

חטיפת מטוס אמריקאי בידי החבלנים הערביים
סימנה שלב חדש במלחמה — הרחבתה למטרות
יהודיות ואמריקאיות בכל רחבי העולם

חטיפת מטוס

פחות משבוע ימים מאז הכרזו מדינות ערב על גיהאד — מלחמת קודש — על ישראל, בעקבות השריפה במיסגו — אלאקצה, הפך הגיהאד לעובדה.

הסיכסוך הישראלי-ערבי שוב לא נשאר מוגבל לגבולות ארץ-ישראל ולעניין שבין ישראלים וערבים בלבד. בהתפרצויות אלימות הוא הפך תוך שבוע אחד למלחמה בין מוסלמים ויהודים, שאימה להתפשט על פני העולם כולו.

בלונדון התפשט גל של חבלות ומעשי-הצתה שנועדו לפגוע לא רק באובייקטים ישראלים, כמו משרדי חברת צ"ט, אלא בעיקר בחנויות ובבתי-עסקים יהודיים. אנשי הסקוטלנד יארד ניצבו חסרי-אונים מול גל מעשי החבלה שבוצעו כולם כנראה בידי ערבים, יעצו לקהילות היהודיות להפקיד בי-עצמן שמירה על בתי-הכנסת בכל רחבי אנגליה.

במאנילה, בירת הפיליפינים, הסתערו כמה מאות מוסלמים מוסתים על משרדי השרירות הישראלית, שרפו את דגל ישראל, ניפצו את שמשות המשרדים והציתו את מכוניתו הפרטית של השגריר. המפגינים לא התייחסו בהפגנתם לישראלים אלא ליהודים,

נשאו עימם כרוזת שקראו: "מות ליהודים!" ואייכמן לא סיים את מלאכתו.

● בקאשמיר ובערים אחרות בהודו הפגינו רבבות מוסלמים הודיים, כשהם מתפרעים וזועקים קריאות אנטישמיות שכוונו לעבר היהודים.

● בניו-יורק פרצו אלמוגים למשרדי חזית השחרור הפלסטינית, הרסו את המשרדים והוציאו משם מיסמכים.

אולם לא רק היהודים בעולם הפכו למטרות בעיני לוחמי הגיהאד המוסלמיים. ביום השישי האחרון התרחב המעגל וארצות-הברית מצאה את עצמה בעל-כורחה כצד גיבוע בסיכסוך. היה זה כששני אנשי חזית השחרור הפלסטינית חטפו את מטוס טו-141 בקו לוס-אנג'לס-לוד בהיותו באוויר בין רומא לאתונה, הכריחו את טייסיו לניחות בדמשק, שם פוצצו את תא הטייסים דקות מספר אחרי שאחרוני הנוסעים נטשו את המטוס בבהלה.

אותו אירגון חבלני הוא שחטף לפני שנה את מטוס אל-על בדרכו מרומא ללוד והניח אותו באלג'יר. אבל חטיפת מטוס 2 היתה משהו שונה לחלוטין. הפעם נחטף מטוס אמריקאי, השייך לאחת משתי חברות התעופה האמריקאיות שהן הגדולות בעולם. צוותו

אם ובת חטופות
זירה ודליה פריד, אשתו ובתו של יצחק חלקי, חילוף תל-אביב, שהיו בין ששת הישראלים שנחטפו במטוס טו.141. ונסארו עצורות בדמשק. האם בת ה-42 והבת בת ה-16, הן השתיים היחידות מאותה משפחה בין החטופים. הנוסעים שאינם ישראלים שוחררו למחרת היום.

הכרות הגיהאד ותסיפת המטוס האמריקאי היוו את השלבים הראשונים בהסלמה של המלחמה בין ישראל לערבים. שאימה ה' שבוע להתפשט על פני העולם כולו.

"כולנו שאדיה אבו גזאלה!"

אלמוני הופיע יום אחד בפתח ביתה בשכם, מסר לה ספציה. כמה דקות אחרי שהוא הסתלק, התפוצצה הפצצה. שאדיה נהרגה במקום, הוריה נפצעו ואושפזו בבית-חולים.

ההרוויה בשכם
מאות תלמידות נושאות סימאות וזרי-פרחים, במסע הלווייתה של שאדיה. הקריאה, שאיפיינה את מסע ההלוויה מכל היתה: "אנו כולנו שאדיה אבו גזאלה!" בחזית השחרור, בניגוד לאל סתת, ממלאות הנשים — בדומה לשאדיה אבו גזאלה — חלק פעיל בפעולות השחרור.

ילדה האלד, שפיקדה על חטיפת המטוס, התנחתה דווקא בשם המחותרת שלה, "קוראים לי שאדיה אבו-גזאלה". הציירה בגאווה.

לפני שנה בערך, צעדו מאות תלמידות תיכון בשכם, כשהן נושאות זרי פרחים וקוראות בקצב: "כולנו שאדיה אבו גזאלה!"

שאדיה אבו גזאלה, אותה ליוו התלמידות למנוחתה האחרונה, היתה אף היא תלמידת תיכון בשכם. היא גם היתה אחת הפעילות הראשונות של החזית לשחרור פלסטין, שם, שהוקמה מייד אחרי מלחמת ששת-הימים. הקבוצה התפצלה לשלושה תאים — אחד של גברים, שניים של בחורים. על אחד מתאים אלה פיקדה שאדיה.

היא היתה אחראית לאימונם של מתגייסות חדשות, התמחתה בהכנת חומרי חב' לה. מפקדה הישיר היה האתם שונאר, שני דון לפני כחודשיים שלוש פעמים למאסר עולם. השניים היו נפגשים לעיתים קרובות, ונראה ששאדיה התאבה בגבר הציני והגאה. אלא שהוא העדיף את מרים שכשיר ("נערת הקאפטריה").

חבר שלישי של המחותרת, עבד-אל-אילאה אל-נאבולסי, הראה סימני חיבה לשאדיה — אך זו דחתה אותו. פרטים אלה התבררו תוך כוד משפטיהם של החבלנים, בתקופות שונות. בשכם מהלכת שמועה, כי אותו נאבולסי, שהירבה לדבר בבית-המשפט, היה מעורב איכשהו במותה של שאדיה.

שאדיה
זוהי מפקדת תא המחותרת של חזית השחרור הלאומית הפלסטינית בשכם. שנהרגה בהתפוצצות ושעל שמה נקראה חוספת המטוס.